

УДК 811.161.2'282(477.86)

**ЛЕКСИКА СЕЛА СТРИГАНЦІ ЯК ОБ'ЄКТ
ЛЕКСИКОГРАФІЧНОГО ОПРАЦЮВАННЯ
3. 6 (ЗАПАС – ЗАПХАТИСІ)**

Любов Осташ

кандидат філологічних наук, доцент кафедри слов'янської філології
Львівського національного університету імені Івана Франка
(Львів, Україна)
e-mail: ostash.lubov@ukr.net
ORCID: 0000-0001-8785-7442

Роман Осташ

кандидат філологічних наук, старший науковий співробітник відділу української мови
Інституту українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України
(Львів, Україна)
e-mail: ostash.lubov@ukr.net
ORCID: 0000-0001-9291-2653

У статті запропоновано нові підходи до лексикографічного опрацювання лексики сучасного мовлення мешканців одного села. Разом з апелятивною лексикою у словник уведено й оніми (прізвища, вуличні прізвиська, мікротопоніми). Окрім фразеологізмів, подано також узвичасні вислови. У статті вміщено п'яту частину лексем, які починаються на літеру З. У кожній словниковій статті подано максимальну кількість прикладів-цитат із розмовного діалектного мовлення, особливо при тих значеннях, які можуть відрізнятися від значень певної лексики в літературній мові.

Ключові слова: діалектологія; лексикографія; фразеологія; діалектне мовлення; говірка; село Стриганці.

Ostash Liubov, Ostash Roman. Lexis of Stryhantsi village as objekt of lexicographical processing. 3/Z. 6 (zapas – zapxatysci).

The article suggests new approaches to the lexicographical processing of the modern speech lexis of residents from the particular village. Dialect of the village Stryhantsi of Tysmenytsya district, Ivano Frankivsk region was chosen as an object of the research, it is currently included into the dialect of the South-West Naddnistrianshchyna. The village is situated 30 km from the regional center – the city of Ivano-Frankivsk (driving through Roshniv, Klubivtsi, Tysmenytsia). It is supposed that the village was founded in 1624. The village is marked on the map of the French engineer- map-maker Le Vasseur de Beauplan dated 1650. The article contains the fifth part of the lexemes starting from 'З' (Z) letter. Registry words are provided under the capital letters in bold in accordance with the Ukrainian alphabet. Each vocabulary article provides the transcription with the obligatory mark of the stress and other acoustic peculiarities of the lexeme after the registry word in the square brackets. Stress mark in the transcription is put before the stressed syllable. Remarks are provided after the square brackets: for the noun – indication of the ending in the genitive case singular, indication of gender; for the verb – indication of the belonging to the part of the speech and aspect, for the adjective – indication of the belonging to part of the speech. Adjectives are provided in the form of masculine gender, followed by the endings in feminine and neutral genders; for other parts of the speech – indication of the belonging to the part of the speech. The glossary article provides all the meanings of the lexeme known to the author and the

minimal quantity of the examples with the quotes from the colloquial dialect speech, especially with meanings which can differ from the meaning of the same lexeme in the standard language. Endings are separated by the Arabic numerals. Homonyms are provided in the separate articles with the separate quantitative indication of the index to the right. Onyms along with the appellative lexis are introduced into the glossary (last names, street nicknames, microtoponyms). Common phrases are also presented in addition to idioms. Some of the lexemes present a significant interest for the researchers of the historical grammar of Ukrainian language.

Keywords: *dialectology; lexicography; phraseology; dialectal speech; dialect; Stryhantsi village.*

Метою запропонованої статті є лексикографічне опрацювання лексики сучасного мовлення мешканців одного села. Об'єктом дослідження обрано говірку села Стрі́ганці Тісменицького (діалектне стриганецьке – *Тисменéцького*) району Івано-Франківської області (Україна). Говірка міститься на південному заході наддністрянського діалекту. Село розташоване в 30 км від обласного центру – міста Івано-Франківська (якщо їхати через *Рóшнів, Клубівці, Тісменицю*). Вважається, що воно засноване у 1624 році. Село значиться на карті французького інженера-картографа Левассера де Боплана з 1650 року. Сусіднє село *Рóшнів* – набагато давніше, у писемних пам'ятках згадується з 1387 року. Із Стриганцями сусідять також села *Дóвге, Поберéжжя* (діалектне стриганецьке – *Поберéжі*).

Структура словникової статті. Реєстрові слова подано великими літерами жирним шрифтом за українською абеткою. Після реєстрового слова у квадратних дужках наведено транскрипцію з обов'язковим позначенням наголосу та інших звукових особливостей лексеми. У мовленні стриганчан ненаголошений звук [e] звучить невиразно, часто наближаючись до [и] або [і]. Характерною особливістю говірки є те, що часто один і той же мовець може вживати будь-яку з цих паралельних фонетичних форм. Тобто при вимові лексеми **селó** 'вид населеного пункту' можливі такі фонетичні варіанти: **селó** [se^uло], **силó** [си^lло], **силó** [си^eло]. Із цієї ж причини, указуючи на середній рід у словникових статтях, присвячених прикметникам і дієприкметникам, указуємо (в ненаголошеній позиції) через скісну риску подвійну вимову, наприклад: «**КАВÓВІЙ** [ка'вові], -а, -е/-и, *прикм.* **1.** Який стосується кави. **2.** Який має колір, аналогічний до кольору кави». Детальніше варіанти -е/-и не розшифруємо, хоча слід мати на увазі, що, окрім указаних, можливі ще проміжні варіанти: звук [e], наближений до [и], та звук [и], наближений до [e]. Знак наголосу у транскрипції ставимо перед наголошеним складом. Після квадратних дужок подано ремарки: для **іменника** – вказівка на закінчення родового відмінка однини, вказівка на рід (*ч., ж., с.,* при іменникові спільного роду – *сп. р.*); для **дієслова** – вказівка на частиномовну належність слова та на вид (*док., недок.*); для **прикметника** – вказівка на частиномовну належність. Прикметники подано у формі чоловічого роду, після того через коми вказано закінчення жіночого та середнього родів; для **інших частин мови** – вказівка на частиномовну належність. Якщо слово багатозначне, викладено всі відомі авторам значення лексеми. Ці значення відокремлено арабськими цифрами. Омоніми подано в окремих статтях із числовим позначенням індексу справа. Якщо реєстровим словом є вуличне прізвище, то у словниковій статті вказуємо основні похідні форми прізвищ членів сім'ї, не розписуючи детально всі можливі варіанти антропонімформул, у яких можуть уживатися

ці основні форми. Докладніше про функціонування вуличних прізвиськ у Стриганцях див. [Осташ 2006].

Загальні умовні скорочення: **Авт.** – примітка авторів статті; **безос.** – безособове; **вл. н.** – власна назва; **див.** – дивись; **дісприкм.** – дієприкметник; **дієсл.** – дієслово; **док.** – доконаний вид; **згруб.** – згрубіле; **знач.** – значення; **ж.** – жіночий рід; **лайл.** – лайливе; **місц. відм.** – місцевий відмінок; **мн.** – множина; **недок.** – недоконаний вид; **пас.** – пасивний; **перен.** – переносне значення; **пор.** – порівняй; **прикм.** – прикметник; **присл.** – прислівник; **с.** – середній рід; **сп. р.** – спільний рід; **ч.** – чоловічий рід; **◆** – фразеологічні одиниці; **■** – узвичаєні вислови.

З

ЗАПАС [за'пас], -у, ч. Запас: а) Вони мали великий запас [продуктів. – Л. О., Р. О.], і тому змогли отриматися; б) В нас все сі лишило запасу.

ЗАПАСКА [за'паска], -и, ж., універбат. **1.** Запасний стержень до кулькової ручки: (мама про дочку-студентку) Вона всьо забрала у свій пенал, навіть запаски. І поїхала. А я рано не мала з чим бахуріска до школи відправити. Така м була зла! **2.** Запасне колесо до машини.

ЗАПАСТИ [за'пасти] дієсл., док. Трапитися, випасти: Так йому запало 'так йому вийшло'; 'так йому трапилось'.

ЗАПАХ [за'пах], -у, ч. **1.** Запах. **2.** Пахуча есенція, яку додають при випіканні хлібобулочних виробів.

ЗАПАХНУТИ [за'пахнути] дієсл., док. Почати пахнути.

безос. **запахло:** В хаті запахло свіжим хлібом.

ЗАПАЦЬКАТИ див. **ЗАПАЦЬКУВАТИ.**

ЗАПАЦЬКУВАТИ [за'пац'кувати] дієсл., недок., **ЗАПАЦЬКАТИ** [за'пац'кати] док. (кого, що) у процесі діяльності або випадково вимазувати брудом. Див. ще **ВИПАЦЬКУВАТИ.**

ЗАПАЦЬКУВАТИСІ [за'пац'куватис'і] дієсл., недок., **ЗАПАЦЬКАТИСІ** [за'пац'катис'і] док. У процесі діяльності або випадково вимазуватися брудом: Міні сі аварія стала: послизнувсі і впов в болото. Запацьковсі, як свиня. Див. ще **ВИПАЦЬКУВАТИСІ.**

ЗАПАШЕНИЙ [за'паше'ний], -а, -е/-и, дісприкм. (про істоту) добре вгодований.

ЗАПЕРЕЖИВАТИ [запе'ре'живати] дієсл., док. Почати хвилюватися, почати непокоїтися: Я вже заперезивала, що треба відзвітувати за своєю роботу.

ЗАПЕРТИ¹ див. **ЗАПИРАТИ**¹.

ЗАПЕРТИ² див. **ЗАПИРАТИ**².

ЗАПЕРТИЙ [за'пертиї], -а, -е/-и, дісприкм. пас. **1.** Зачинений. **2.** Замкнений на ключ.

ЗАПЕРТО [за'перто] присл. **1.** Зачинено. **2.** Замкнено.

ЗАПИНЬКОТІТИ [запін'кот'іти], **ЗАПНЬКОТІТИ** [зап'ін'кот'іти] дієсл., док. Тонко задзвеніти (так, як звучить тонка струна у струнному музичному інструменті): Він зачепівсі за пилу, і вона запинькотіла. Див. ще **ПИНЬКОТІТИ, ПНЬКОТІТИ.**

ЗАПИРАТИ¹ [запи'рати] дієсл., недок., **ЗАПЕРТИ**¹ [за'перти] док. **1.** Зачиняти (хвіртку, двері, вікно і т. ін.): а) Запрі двері, абі сіни не нахолодали; б) Запрі двері, бо дим йде до хатів. **2.** Замикати на замок, замкнути. **3.** (про крамницю, організацію, установу) припиняти роботу (на вихідний день, в обідню перерву і т. ін.).

ЗАПИРА́ТИ² [запи|рати] дієсл., *недок.*, **ЗАПЕ́РТИ**² [за|перти] *док.*, *перен. безос.* Затикати. **■ аж дух запéрло (перехопі́ло)** – завмерти (заціпеніти) від несподіванки; **■ йогó (її, їх) запéрло** – він має запір.

ЗАПИРА́ТИ³ [запи|рати] дієсл., *недок.*, **ЗАПРА́ТИ** [за|прати] *док.* Водою або якоюсь рідиною намагатися вивести, відіпрати пляму на одязі, не занурюючи у воду всього одягу.

ЗАПИРА́ТИСІ [запи|ратис'і] дієсл., *недок.*, **ЗАПЕ́РТИСІ** [за|пертис'і] *док.* Заперечувати свою вину. *Див. ще ВПИРА́ТИСІ.*

ЗАПИТА́ТИ *див. ЗАПИТУВАТИ.*

ЗАПИТА́ТИСІ *див. ЗАПИТУВАТИСІ.*

ЗАПИ́ТУВАТИ [за|питувати] дієсл., *недок.*, **ЗАПИТА́ТИ** [запи|тати] *док.* Запитувати.

ЗАПИ́ТУВАТИСІ [за|питуватис'і] дієсл., *недок.*, **ЗАПИТА́ТИСІ** [запи|татис'і] *док.* Запитуватися: (із жартівливої співанки) *А ти їхов, а я спіла, А ти свіснув, а я встала, Забула сі запитати, Чого свіщеш коло хати.* *Див. ще ПИТА́ТИСІ, РОЗПИ́ТУВАТИСІ.*

ЗАПИХА́ТИ [запи|хати] **ЗАПИ́ХУВАТИ** [за|пихувати] дієсл., *недок.*, **ЗАПХА́ТИ** [зап|хати] *док.* **1.** (щось кудись) запихати. **2.** (кого кудись) *перен.* З великими труднощами влаштувати кого-небудь на роботу, на навчання і т. ін.

ЗАПИХА́ТИСІ [запи|хатис'і] дієсл., *недок.*, **ЗАПХА́ТИСІ** [зап|хатис'і] *док.* **1.** (втискуватися кудись) запихатися. **2.** *перен., зруб.* Приходить кудись без запрошення. **3.** *перен.* Часто потрапляти в неприємні ситуації; з власної ініціативи встрявати в чужі справи: *Ти все му́сиш кудась запхатисі.*

ЗАПИ́ХУВАТИСІ [за|пихуватис'і] дієсл., *недок.* Те саме, що **ЗАПИХА́ТИСІ** у 1-му знач.

ЗАПИ́ЦЬКАНИЙ [за|пиц'каний], **-а, -е/-и, дієприкм.** Замурзаний.

ЗАПИ́ЦЬКАТИСІ *див. ЗАПИ́ЦЬКУВАТИСІ.*

ЗАПИ́ЦЬКУВАТИСІ [за|пиц'куватис'і] дієсл., *недок.*, **ЗАПИ́ЦЬКАТИСІ** [за|пиц'катис'і] *док.* Замурзуватися. *Див. ще ВИПА́ЦЬКАТИСІ.*

ЗАПІВДУ́РНО [зап'і́дурно] *присл.* (дуже дешево, за безцінь, за півціни) запівдурно: *Вчэра огірки не йшли, му́сила м спрóдати запівдурно* 'вчора огірки на базарі продавалися погано, я свої мусила продати за безцінь' (тут лексема *запівдурно* допомагає передати позицію мовця: цілком можливо, що виторг від огірок був не такий уже й поганий, але тут прочитується жаль жінки, що вона не вторгувала тієї суми грошей, на яку сподівалася).

ЗАПІЗВА́ТИ [зап'із|вати] дієсл., *док.* **1.** (кого) звернутися до суду з проханням вирішити спірне питання з ким-небудь. **■ позива́ти (запівза́ти) до с́уду** (кого) – звернутися до суду зі скаргою на кого-небудь. **2.** Поскаржитися комусь (перев. начальству) на чийсь дії чи слова; повідомити когось про чийсь неправильні дії: *Ти грóші державні розкидаєш – я тебе́ запізу́* 'ти легковажно витрачаєш державні кошти – я заявлю про це (я подам на тебе скаргу)'. *Див. ще ПОЗИВА́ТИ.*

ЗАПІЗНА́ТИСІ [зап'із|натис'і] дієсл., *док.* Познайтися ближче з кимось і подружитися, ближче пізнати (кого).

ЗАПІ́ЗНО [зап'і́зно] *присл.* (надто пізно) запізно: *Запізно він пішо́в до голо́ви по ро́зум, тре́ба було́ пе́ред тим ду́мати.*

ЗАПІ́НЬКОТІТИ *див. ЗАПІ́НЬКОТІТИ.*

ЗАПІ́ЯТИ [зап'і́яти] дієсл., *док.* **1.** (про півня) заспівати, закукурікати. **2.** *перен.* (про людину) сказати щось несподіване або неприємне для

співрозмовника. **■ запіяти ціну** – встановити, сказати, оголосити надмірно високу ціну. Див. ще **ПІЯТИ**.

ЗАПЛАКАТИ [заплакати] дієсл., док. Почати плакати. **◆ Приказка: Свій як не заплаче, то хоть скривіси** – від близької людини можна сподіватися якщо не допомоги, то принаймні співчуття. Див. ще **ПЛАКАТИ, ПОПЛАКАТИ**.

ЗАПЛАТИТИ [заплатити] дієсл., док. **1.** Заплатити: *Я заплачу тобі ще дві гривні згорі, лиш не продавай то вже нікому.* **2.** Виплатити зароблене: *Він собі думов, що раз сват привів майстрів мурувати хату, то сват їм і за роботу заплатит.* Див. ще **ПЛАТИТИ**.

ЗАПЛІСТИ див. **ЗАПЛІТАТИ**.

ЗАПЛІТАТИ [заплітати] дієсл., док., **ЗАПЛІСТИ** [заплісти] док. Заплітати.

ЗАПЛІТАТИСІ [заплітатисі] дієсл., недок., **ЗАПЛІСТИСІ** [заплістисі] док. Заплітатися: *Він був такий п'яний, що йому вже аж язик заплітівсі.*

ЗАПЛЬОВУВАТИ [запл'овувати] дієсл., недок., **ЗАПЛЮВАТИ** [запл'увати] док. Запльовувати. **■ не будь солідкий, бо тебе зліжуг, не будь гиркий, бо тебе заплюють** – у стосунках із людьми треба завжди дотримуватися «золотої середини»: не бути занадто добрим і занадто злим, суворим. **■ не запльовуй мені очі (бчи); не запльовуй нікому очі (бчи)** – не переконуй мене (когось) у правдивості явної неправди; не брешти так нахабно: *Запльовує очі – коли говорить, що він так вмє керувати, а інший не вмє.*

ЗАПОВІДАТИСІ [запов'ідатисі] дієсл., недок., **ЗАПОВІСТИСІ** [запов'істисі] док. (що, на що) (про початок вияву якого-небудь явища, процесу і т. ін., який дає змогу прогнозувати їх дальший розвиток): *а) Нїні заповідаєсі файна погода; б) Надворі захмарилосі, відко, заповідаєсі на дощ.* Див. ще **ЗАНОСИТИСІ** у 2-му знач.

ЗАПОВІСТИСІ див. **ЗАПОВІДАТИСІ**.

ЗАПОЗИЧУВАТИ [запозичувати] дієсл., недок., **ЗАПОЗИЧИТИ** [запозичити] док. (що в кого) позичати. Див. ще **ПОЗИЧЬИТИ**.

ЗАПОЛОЧКА [заполочка], -и, ж. Кольорова нитка для вишивання.

ЗАПОРАТИ див. **ЗАПОРУВАТИ**.

ЗАПОРАТИСІ див. **ЗАПОРУВАТИСІ**.

ЗАПОРІДКУВАТИ [запор'ідкувати] **ЗАПОРЬИДКУВАТИ** [запор'идкувати] **ЗАПОРЄДКУВАТИ** [запор'єдкувати] дієсл., док. Завершувати якусь довготривалу роботу, наводити порядок у чомусь: *Я вже запорідувала в городі 'я вже закінчила осінні польові роботи на присадибній ділянці'.*

ЗАПОРОТОК див. **ЗАПОРТОК**.

ЗАПОРОШІТИ див. **ЗАПОРОШУВАТИ**.

ЗАПОРОШІТИСІ див. **ЗАПОРОШУВАТИСІ**.

ЗАПОРОШУВАТИ [запорoшувати] дієсл., недок., **ЗАПОРОШІТИ** [запорoшити] док. Забруднювати пилюкою: *Ти запорoшів штани.*

ЗАПОРОШУВАТИСІ [запорoшуватисі] дієсл., недок., **ЗАПОРОШІТИСІ** [запорoшитисі] док. Забруднюватися пилюкою.

ЗАПОРТОК [запорток], -тка, **ЗАПОРОТОК** [запороток], -тка, ч. **1.** Зіпсоване яйце, із якого не може вивестися курча. **2.** перен., лайл. Негідна людина.

ЗАПÓРУВАТИ [за¹порува¹ти] дієсл., недок., **ЗАПÓРАТИ** [за¹порати] док. 1. (що) робити остаточний порядок, наводити лад. 2. Завершувати яку-небудь довготривалу роботу. **■ запóрувати (запóрати) горóд** – а) (весною) орати присадибну ділянку або земельну ділянку в полі і садити та сіяти всі сільськогосподарські культури; б) (влітку) виконувати всі необхідні роботи з догляду за сільськогосподарськими культурами: знищувати шкідників, підгортати картоплю, прополювати та сапати кукурудзу і т. ін.; в) (восени) завершувати всі сільськогосподарські роботи на присадибній ділянці або земельній ділянці у полі (збирати врожай та орати город для майбутніх весняних польових робіт). Див. ще **ПÓРАТИ, ПОЗАПÓРУВАТИ**.

ЗАПÓРУВАТИСІ [за¹порува¹тисі] дієсл., недок., **ЗАПÓРАТИСІ** [за¹поратисі] док. (з чим і без додатка) те саме, що **ЗАПÓРУВАТИ**. **■ запóруватисі (запóратисі) з горóдом** – те саме, що **■ запóрувати горóд**.

ЗАПÓРХАНИЙ [за¹порхани¹], -а, -е/-и, дієприкм. Занедбаний, занехаєний; про якого не дбають, якого не доглядають. Див. ще **ЗАНÉНДЖЕНИЙ**.

ЗАПÓРХУВАТИСІ [за¹порхува¹тисі] дієсл., недок., **ЗАПÓРХАТИСІ** [за¹порхатисі] док. (з чим) не давати собі ради, не встигати з виконанням якої-небудь роботи.

ЗАПОТОКОВІ [за¹потоко¹в'і], **Запотокові́х**, мн. Вл. н.: назва поля, розташованого на території с. Стриганець. Місц. відм.: (на) **Запотокові́х**. Пор. **ПОТОКОВІ**.

ЗАПРА́ТИ див. **ЗАПИРА́ТИ** ².

ЗАПРІ́ГАТИ [запр'і¹гати] дієсл., недок., **ЗАПРІ́ГТИ́** [запр'і¹г'ти] док., **ЗАПРІ́ЧИ́** [запр'і¹чи] док. Запрягати.

ЗАПРОВА́ДЖУВАТИ [запро¹ва¹д¹жува¹ти] дієсл., недок., **ЗАПРОВА́ДИТИ** ¹ [запро¹ва¹дити] док. (ввести щось у традицію, звичку) запроваджувати.

ЗАПРОВА́ДИТИ ¹ див. **ЗАПРОВА́ДЖУВАТИ**.

ЗАПРОВА́ДИТИ ² [запро¹ва¹дити], дієсл., док. Спрямувати чийсь рух; завести, супроводити у певному напрямку до певного об'єкта. *Я вже подійлюсі, кудá він менé запрова́дит.* Див. ще **ПРОВА́ДИТИ**.

ЗАПРО́ШУВАТИ [запро¹шувати] дієсл., недок., **ЗАПРОСІ́ТИ** [запро¹сити] док. Запрошувати. Див. ще **ПРОСІ́ТИ**.

ЗАПУ́ДИТИ [за¹пудити] дієсл., док. (кого) залякати.

ЗАПУ́КАТИ [за¹пукати] дієсл., док. Постукати (у вікно, у двері і т. ін.). **■ запúкати (пúкати) в вікно** – постукати зігнутиим пальцем у шибку вікна. Див. ще **ПУ́КАТИ**.

ЗАПУСТІ́ТИ [запуста¹тити] дієсл., док. 1. (кого) не займатися чийсь вихованням: *Їх діти ростúт, як дікі, вони́ їх цілком запустіли* (тобто: 'вони цілком занедбали їхнє виховання', 'вони зовсім не займаються їхнім вихованням'). 2. (що) не доглянути належним чином: *Він свій горóд дúже запустів*. 3. (перестати доїти корову перед отеленням) запустити корову.

ЗАПУ́ТУВАТИ [за¹путувати] дієсл., недок., **ЗАПУ́ТАТИ** [за¹путати] док. 1. (безладно перевивати, переплітати що-небудь (нитки, волосся і т. ін.); призводити до безладдя, порушуючи певний порядок) заплутувати. 2. *перен.* (кого) (уводячи в оману, змушувати помилятися) заплутувати. Див. ще **ПУ́ТАТИ**.

ЗАПУ́ТУВАТИСІ [за¹путува¹тисі] дієсл., недок., **ЗАПУ́ТАТИСІ** [за¹путатисі] док. 1. (безладно перевиватися, переплітатися) заплутуватися:

Впáли ми ниткі на підлогу, і гет чісто вьо сі запутало. **2.** (будучи прив'язаним до чого-небудь, унаслідок безладних дій з мотузкою, ланцюгом і т. ін., втрачати здатність вільно рухатися) заплутуватися: (про прив'язану ланцюгом до жолоба корову) *Корова сі запутала і ледве сі не задушила.* **3.** *перен.* (збиватися, губити зв'язок у думках, мові, лічбі і т. ін.) заплутуватися. **4.** *перен.* Забріхуватися. **5.** *перен.* (втрачати орієнтири під час вирішення якихось життєвих проблем; опинятися у скрутному становищі (зазвичай у результаті якихось неправильних дій, помилок і т. ін.) заплутуватися. *Див. ще ПУТАТИ, ПУТАТИСІ, СПУТАТИСІ.*

ЗАПУЩЕНИЙ [запушче^нний], **-а, -е/-и, дієприкм.** Не доглянутий належним чином: *а) Ну, в тебе горód і запущений! б)* (із розповіді жінки знайомим в автобусі про своїх сусідів) *Вони вже давно жиють в місті [тут місто – м. Івано-Франківськ. – Л. О., Р. О.], а сюdá лиш чіса́ми приїжджы́ют. Господáрку не хочут продава́ти. Навесні мандибу́рку булі посади́ли. Але то всьо запу́щене. На подві́ру по́вно бзі́нів, трава́ не ско́шена.*

ЗАПХА́ТИ *див. ЗАПИХА́ТИ.*

ЗАПХА́ТИСІ *див. ЗАПИХА́ТИСІ.*

ЛІТЕРАТУРА

Осташ, Р. І. (2006). Із життя сучасних українських прізви́ськ. 3. *Діалектологічні студії. 6: Лінгвістичний атлас – від створення до інтерпретації.* П. Гриценко, Н. Хобзей (ред.). Львів, с. 293–302.

*Подано до редакції 12.04.2019 року
Прийнято до друку 15.05.2019 року*